

Arrest

nr. 312 922 van 13 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. WALPOT *loco* advocaat B. DHONDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep der Pashtun te behoren. Je bent op [...] maart 2005 geboren in Sadatmand, district Kot, provincie Nangarhar. Je woonde hier tot je vertrek met je ouders en je broers. Je ging in Afghanistan nooit naar school. Je verbouwde uien op jullie veld en zorgde voor jullie geiten.

Een drietal maanden voor je vertrek deden de dorpsoudsten een oproep om zich te verenigen tegen Daesh. Een persoon per huishouden moest zich aanmelden om een soort lokale politie tegen Daesh te vormen, wat voor jullie je oudere broer werd. Hij bemande een veiligheidspost in de bergen. Op een vrijdagavond hoorden jullie dat deze veiligheidspost beschoten werd door Daesh en vervolgens in brand gestoken werd. Toen je de volgende dag zag dat mensen van de overheid naar deze veiligheidspost gingen, ging je samen met je

schoonbroer zoeken naar je broer. In de veiligheidspost vond je het lichaam van je broer en hij werd dezelfde dag begraven.

Enkele dagen later kwam Daesh naar je dorp en ze riepen via de luidspreker van de moskee om dat iedereen die had deelgenomen aan de volksopstand en mee de veiligheidsposten had bemand, zich bij hen moest aansluiten of ze zouden ze gedood worden. Vervolgens regelde je schoonbroer je vertrek. Enkele dagen na je vertrek kwam Daesh ook bij je thuis langs, maar je was toen al vertrokken.

Je verliet Afghanistan rond maart 2020. Je reisde op illegale wijze via Pakistan en Iran naar Turkije, waar je twee maanden bleef. Vervolgens reisde je via Griekenland en Macedonië naar Servië, waar je ongeveer acht maanden bleef. Vervolgens reisde je via Italië en Frankrijk naar België, waar je op 9 maart 2021 aankwam en op 10 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Je vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden.

Je legt ter staving van je verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: je taskara, de taskara's van je moeder en oudere broer, een afbeelding van het Facebookprofiel van je schoonbroer, foto's van je huis, foto's van je broers en attesten van het CLB en Jeugdhulp.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en voogd die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Ook omwille van zwakbegaafdheid, die ondersteund wordt door de verslagen van het CLB en Jeugdhulp, werden je steunmaatregelen verleend. Er werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gepolst naar je vermogen om een uitleg te begrijpen en deze in eigen woorden te herhalen, wat probleemloos verliep. Je knikte tijdens de introductie ook herhaaldelijk dat je alles begrepen had. Je werd er ook op gewezen dat je steeds mocht aangeven als je iets niet begreep op verduidelijking nodig had (CGVS, p. 3-4). Tijdens het persoonlijk onderhoud antwoordde je steeds concreet op de gestelde vragen en je stelde indien nodig zelf vragen tot verduidelijking (CGVS, p. 14, 16, 19). Er kan dan ook niet geconcludeerd worden dat je zwakbegaafdheid je belette om verklaringen af te leggen over je leven en je problemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat je er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie jouw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar jouw land. De elementen die volgens jou aan de basis van zulk een vrees of risico zouden liggen zijn immers ongeloofwaardig.

Zo kan worden vastgesteld dat je tegenstrijdige verklaringen aflegt over essentiële elementen van je asielrelaas. Tijdens je interview op Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde je namelijk dat Daesh ongeveer een week na de dood van je broer naar het dorp kwam. Vervolgens zouden ze bij jou thuis aan je moeder gezegd hebben dat jij je bij hen moest aansluiten. Jij zou op dat moment niet thuis zijn geweest. Toen je terug thuis zou zijn gekomen, zou je moeder je naar je schoonbroer hebben gestuurd, waar je nog twee dagen zou hebben verbleven.

Vervolgens zou je met een smokkelaar vertrokken zijn (Vragenlijst CGVS). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelde je daarentegen dat Daesh via de luidspreker van de moskee verkondigde dat iedereen die aan de volksopstand had deelgenomen zich bij hen moest aansluiten (CGVS, p. 19). Vervolgens besloot

je schoonbroer dat je daar moest vertrekken, maar je bleef nog thuis wachten tot hij voldoende geld had verzameld (CGVS, p. 17, 20). Drie dagen later ging je dan met hem naar het districtscentrum en begon je aan je reis (CGVS, p. 20). Pas na je vertrek uit het dorp zou Daesh bij je thuis zijn langsgekomen (CGVS, p. 19). Zowel de manier waarop Daesh jou opdroeg om je aan te sluiten, aan wie ze op droegen om zich aan te sluiten en waar jij naartoe ging, verschilde dus in deze twee versies. Wanneer je op deze verschillende verklaringen gewezen wordt, stel je dat het de eerste keer was dat je een interview had en dat het wat intimiderend was. Je hoofd was volgens jou niet helemaal op orde om alles op een goede manier uit te leggen (CGVS, p. 22). Dat je wat geïntimideerd was of dat het voor jou een nieuwe ervaring was, vormt geen afdoende verklaring voor de erg grote verschillen tussen je verklaringen over deze verschillende essentiële elementen van je asielrelaas. Je tegenstrijdige verklaringen schaden de geloofwaardigheid van je asielrelaas dan ook ernstig.

Het is daarnaast in de door jou geschetste situatie ook weinig aannemelijk dat je familie na je vertrek probleemloos in het dorp kon blijven wonen. Ze zouden namelijk enkel last hebben van Daesh in de zin dat die om voedsel vragen, maar dit deden ze ook bij alle andere mensen (CGVS, p. 20-21). Dit staat dan ook in sterk contrast met je eerdere verklaring dat Daesh zou hebben omgeroepen dat iedereen die had deelgenomen aan de volksopstand zich zou moeten melden en dat ze samen met hun familie zou gedood worden als ze dat niet deden (CGVS, p. 17). Je verklaart hierover ook dat omwille van de dood van je broer jij zijn plaats zou moeten innemen (CGVS, p. 20). Gezien het voorgaande is het dan ook niet aannemelijk dat na je vertrek jouw familie in het dorp kon blijven wonen en dat Daesh hun bedreigingen dus niet uitvoerde. Bovendien werd je jongere broer ook volledig ongemoeid gelaten, hoewel hij volgens dezelfde logica de volgende was om de plaats van je broer in te nemen. Dat je familie probleemloos in jou dorp kon blijven wonen, schaadt de geloofwaardigheid van je persoonlijke problemen met Daesh dan ook verder.

Ten gevolge van bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat je jouw asielrelaas niet aannemelijk hebt gemaakt en dat er dus geen geloof kan gehecht worden aan jouw verklaringen over deze gebeurtenissen. Deze kunnen dan ook niet het voorwerp uitmaken van een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming

Uit het voorgaande blijkt bovendien dat het loutere feit dat je broer actief was in een lokale politiemacht tegen Daesh, voor jou en je familie geen risico inhoudt. Er blijkt namelijk dat de problemen die je zelf zou hebben gekend door de activiteit van je broer niet geloofwaardig zijn. Deze had bovendien blijkens je verklaringen geen negatieve gevolgen voor je familieleden die nog steeds ter plekke wonen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te

beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings.

Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat ook na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dergelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de

machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de

'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst. Bovendien breng je geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit en nationaliteit en die van je moeder en broer, die door de taskara's aangetoond worden, worden niet betwist. De neergelegde foto's kunnen weinig bewijzen. Dat je in een huis woonde en dat u twee broers had, wordt bovendien niet betwist. Dat je via Facebook contact hebt met je schoonbroer, staat niet ter discussie. De bevindingen uit de verslagen van het CLB en Jeugdhulp, staan evenmin ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "[a]rtikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie") en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en artikel 57/1, §4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur".

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op “de feiten die verzoeker reeds ondergaan heeft”:

“Verzoeker is opgegroeid in een district waarin ISKP traditioneel erg sterk stond en onder steeds meer vuur is komen te liggen. ISKP was niet populair in Kot, door het extreme geweld dat gebruikt werd, maar wel zeer aanwezig. Dat blijkt uit objectieve landeninformatie maar ook uit zijn verklaringen.

Dat verzoeker als kind werd verboden naar school te gaan door ISKP is geloofwaardig.

Dat in verzoekers dorp de dorpsoudsten besloten een lokale militie op poten te zetten waar verzoekers broer deel vanuit maakte is op zich geloofwaardig en strookt met algemeen gekende informatie.

De beschrijving die verzoeker geeft van de aanval op de ‘veiligheidspost’ is doorleefd en geloofwaardig.

Verzoeker heeft effectief gezien hoe het lichaam van zijn broer doorzeefd was met raketscherven.

Deze feiten wijken niet af van wat gekend is over de conflicten met ISKP in verzoekers regio en district. Hun wijze van rekruteren, hun wraak op dorpen, de gruwelijke straffen, ... dat strookt allemaal met de landeninformatie.

[verwijzingen naar en citeringen uit landeninformatie]

Het feit dat deze salafisten zich in de ideologie van ISKP kunnen vinden, en zich onder meer in verzoekers district massaal bij deze terroristische organisatie hebben aangesloten, samen met het gegeven dat deze salafistische gemeenschappen in verzoekers regio geen marginaal fenomeen zijn maar invloed uitoefenen op de lokale gemeenschappen, het feit dat verzoeker een jongeman is die de leeftijd heeft om zich bij ISKP aan te sluiten, en gelet op het feit dat verzoeker jaren geleden naar het buitenland gevlucht is, is de kans reëel dat de Taliban verzoeker zal bekijken als iemand die mogelijks ISKP banden heeft en riskeert hij geïnterviewd te worden door de Taliban bij terugkeer.

Verwerende partij kan echter niet aannemen dat wat betreft de oproep van ISKP om zich aan te sluiten, verzoeker op de DVZ heeft aangegeven dat zijn moeder werd benaderd, in persoon, en op het CGVS verklaard heeft dat ISKP door de luidsprekers van de moskee een oproep deed om zich over te geven, en pas later bij de huizen van mensen zijn langsgegaan, op een moment dat verzoeker al vertrokken was (CGVS pg. 19).

Verwerende partij ziet echter een tegenstrijdigheid die er niet is.

Verzoeker heeft verklaard dat ISKP door de luidsprekers van de moskee liet omroepen dat wie had deelgenomen aan de volksopstand zich moest aansluiten bij hen of zou gedood worden. Hij heeft ook verklaard dat ze enkele dagen later langs de huizen zijn langsgegaan om dezelfde boodschap te verkondigen maar dat hij toen al weg was.

Op DVZ heeft verzoeker verklaard dat hij buiten was toen ISKP langs zijn huis kwam en die boodschap verkondigd hebben aan zijn moeder.

Wanneer verzoeker op het CGVS hiermee geconfronteerd wordt geeft hij aan dat het gebeurd is zoals hij verklaard heeft tijdens het gehoor en dat hij tijdens de DVZ gehoor geïntimideerd en in de war was.

Verzoeker heeft op CGVS ook verklaard dat ISKP na zijn vertrek nog is langs geweest bij zijn huis en dat van zijn schoonbroer (CGVS pg. 20).

In het arrest van de RvV nr 280 854 van 25 november 2022, wordt het belang bevestigd van art. 57/1, §4 Vw., het hoger belang van het kind in de asielprocedure, en dat specifiek voor Afgaanse dossiers, met de huidige mensenrechtensituatie in Afghanistan, de veiligheidssituatie, en het feit dat kindermisbruik actueel wijdverspreid is, en rekrutering door ISKP prevalent is, en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan dit risico sterk verhoogt, er een enorme terughoudendheid en diligentie aan de dag moet gelegd worden (punt 5.2. fin, van het arrest).

In dit arrest wordt ook bevestigd dat er wat betreft de vergelijking tussen de verklaringen op het CGVS en op de DVZ, er rekening dient gehouden te worden met de leeftijd, maturiteit en culturele context en achtergrond van de verzoeker. Er zat ook meer dan een jaar tussen verzoekers DVZ gehoor en dat op het CGVS, terwijl de feiten zich nog eens meer dan 2 jaar eerder hebben afgespeeld.

Verzoeker was slechts 14 jaar oud op het moment van de feiten en is, dat wordt door verschillende objectieve bronnen gestaafd en is niet betwist, erg zwak begaafd. Blijkens de vragenlijst van het CGVS is het de bedoeling op het DVZ gehoor beknopt te zijn en niet in detail te gaan.

Rekening houdend met deze informatie kan er niet gesteld worden dat de verschillen tussen wat er geacteerd werd van verzoekers verklaringen op de DVZ en op het CGVS dermate ingrijpend is dat het vermogen van geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, die verder met alle landeninformatie overeenstemmen, in twijfel te trekken.”

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de verplichtingen van de asielinstanties qua onderzoek en geeft hij een omstandige theoretische uiteenzetting - met verwijzingen naar rechtspraak van onder andere het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en rapporten van UNHCR - omtrent de samenwerkingsplicht.

Verder houdt verzoeker een op algemene informatie gebaseerd uitgebreid theoretisch betoog inzake het tekort aan informatie, meer bepaald het gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan en het gebrek aan informatie om in te kunnen schatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren.

Voorts bekritiseert verzoeker, onder verwijzing naar algemene rapporten en rechtspraak, de inschatting van en de bronnen waar verweerder zich op beroept om het risico voor terugkeerders te beoordelen.

In een vierde punt maakt verzoeker een uitgebreide risicoanalyse voor personen die terugkeren uit het Westen, dit aan de hand van een veelheid aan rapporten van onder meer EUAA en UNHCR.

In een vijfde onderdeel verwijst verzoeker uitgebreid naar landeninformatie aangaande het talibanbestuur op zich en bespreekt hij uitvoerig de implicaties voor Afghaanse burgers.

Vervolgens gaat verzoeker in op de kwalificatie van de vrees en behandeling voor terugkeerders uit Europa en voor personen die onder het dagelijkse bewind van de taliban leven. Op basis van beschikbare landeninformatie en rechtspraak wordt het risico op een onmenselijke en vernederende behandeling en foltering voor terugkeerders geanalyseerd en tevens het volgende gesteld:

“De behandeling die verzoeker riskeert, met name mishandeling, foltering, detentie bij controle posten na terugkeer omwille van het feit dat hij terugkomt uit Europa en alle verbeelding die daar bij de Taliban bij komt kijken, of omwille van de inhoud van zijn telefoon, maakt eenduidig een risico op een onmenselijke en vernederende behandeling en foltering uit in de zin van artikel 48/4, b) van de Vreemdelingenwet. Het risico dat verzoeker loopt om mishandeld te worden omdat zijn kledij niet correct zou zijn, omdat zijn kapsel of baardlengte niet correct zou zijn, omdat er muziek op zijn telefoon zou staan, of omdat hij niet of onvoldoende in de moskee aanwezig zou zijn is een risico dat zich meerdere malen daags stelt na zijn terugkeer, en dit elke dag. Het is een risico op een onmenselijke en vernederende behandeling en de complete uitzichtloosheid van die situatie, de onveranderlijkheid en het feit dat er geen enkele autoriteit of rechtsstaat is waar verzoeker voor bescherming zou kunnen aankloppen maakt eveneens een onmenselijke en vernederende behandeling uit. Dat verzoeker in Europa verbleven heeft verhoogt dit risico enkel voor onafzienbare tijd in zeer gevoelige mate. Mensen zullen immers op de hoogte zijn van zijn verblijf in Europa, net als lokale Taliban, en dit kan ook blijken uit zijn houding, zijn telefooninhoud, zijn kapsel, zijn accent, zijn moeilijkheden om zich aan te passen, ...”.

Verzoeker gaat voorts in op de twee vervolgingsgronden voor terugkeerders, met name vervolging als specifieke sociale groep en vervolging omwille van een toegedichte politieke of religieuze overtuiging, op basis van een analyse van rapporten en rechtspraak.

In een zevende onderdeel bespreekt verzoeker de stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting van terugkeerders aan de hand van talrijke rapporten en rechtspraak.

Wat betreft de concrete toepassing op verzoeker, zet hij het volgende uiteen:

“Verwerende partij geeft aan dat in navolging van de EUAA richtlijnen van april 2022 weliswaar aan dat er met een aantal risicobepalende omstandigheden rekening moet worden gehouden, maar laat het vervolgens volledig na om dit ook te doen. Nochtans zijn er een aantal elementen die maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een terugkeer, indien we de parameters van EUAA toepassen:

- het gebied van herkomst, waarbij er volgens EUAA een groter risico is in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen: verzoeker is als Pashtun afkomstig uit het dorp Sadatman in het district Kot, hetgeen ruraal gebied is waar voornamelijk Pashtunen wonen. Zo'n 90 procent van de inwoners van verzoekers provincie zijn Pashtunen.²⁶⁸

Daarbovenop komt verzoeker uit de provincie Nangharhar, waarbij Uw Raad reeds eerder oordeelde dat dit een element eigen aan de persoon is waarbij rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de vrees voor vervolging omwille van verwestering. Uw Raad verwees daarbij naar het feit dat er in de provincie Nangharhar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, zoals de Taliban, ISKP, Tehrik-e taliban Pakistan, en het Haqqani-netwerk (hoewel dit laatste netwerk in heel Afghanistan aanwezig is, en sleutelposities binnen de Taliban in handen heeft – zie supra) (RvV arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022). Verzoeker is binnen deze provincie afkomstig uit het district Kot, hetgeen vlak naast het district Achin ligt.²⁶⁹ In dit gebied staan jihadisten al jaren zeer sterk.

In het district Achin, dat grenst aan verzoekers district, kwam vanaf begin 2015 ISKP aan de macht, en het vormde steeds de uitvalsbasis voor de terroristische organisatie. In de zomer van 2015 werd de Taliban ook in verzoekers district Kot door ISKP verjaagd. Verzoekers district was 1 van de acht districten in heel Afghanistan waar ISKP de Taliban kon verjagen. Vanaf 2017, nadat zowel de Taliban als de Afghaanse overheid en de NAVO een offensief waren begonnen tegen ISKP, was de organisatie nog slechts aanwezig in 2 districten in heel Afghanistan: Achin, waar hun basis ligt, en het district De Balah. ²⁷⁰ Verzoekers district ligt juist tussen deze twee districten.²⁷¹

Door de terugtrekking van buitenlandse troepen wier eerdere maatregelen ter bestrijding van terrorisme hun activiteiten in Afghanistan hadden beperkt, melden observatoren een heropleving van ISKP.²⁷²

Verzoeker dient bij een terugkeer niet enkel de Taliban te vrezen, maar ook ISKP, die historisch gezien steeds sterk stond in zijn regio, en die na de machtsovername door de Taliban in het algemeen een heropleving meemaken.

Gezien het feit dat ISKP een jihad voert tegen het Westen, en men in verzoekers dorp zijn jarenlange afwezigheid zeker zal merken, is het risico groot dat verzoeker het slachtoffer van vervolging of ernstige schade zal worden.

- de leeftijd: Als minderjarige of jongvolwassene is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan. Verzoeker ontvluchtte Afghanistan in maart 2020, toen hij net 15 jaar oud was. Verzoeker verblijft sinds zijn 16 jaar in Europa.

- de duur van het verblijf in een westers land: In maart 2023 zal verzoeker twee jaar in het Westen wonen. Doordat het grotendeels ging om vormende jaren, aangezien verzoeker als 16-jarige aankwam, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is.

- Conservatieve omgeving: verzoeker komt uit een district waar ISKP vanaf de beginfase voet aan de grond heeft gekregen en daar jarenlang aanwezig is geweest.

Sinds 15 augustus 2021 is deze organisatie aan een opmars bezig.

Daarnaast blijkt er ook een Salafistische gemeenschap in verzoekers regio van herkomst aanwezig te zijn.²⁷³ Deze salafisten, die ideologisch verwant zijn aan Al Qaeda, Daesh en ISKP, houden er een meer radicale interpretatie van de Islam op na. Binnen de Salafistische stroming van de Islam zijn er sterke anti-westerse tendensen.²⁷⁴

Het Afghan Analyst Network (een bron die ook EUAA gebruikt) bevestigt dat er een significante aanwezigheid van salafisten is in verzoekers provincie:

[...]

Het rapport geeft aan dat de salafisten een aanzienlijk deel uitmaken van het religieuze landschap in onder meer verzoekers provincie Nangarhar, en invloed hebben in de plaatselijke gemeenschappen. Verzoekers district Kot wordt expliciet genoemd in het artikel: [...]

Het feit dat deze salafisten zich in de ideologie van ISKP kunnen vinden, en zich onder meer in verzoekers district massaal bij deze terroristische organisatie hebben aangesloten, samen met het gegeven dat deze salafistische gemeenschappen in verzoekers regio geen marginaal fenomeen zijn maar invloed uitoefenen op de lokale gemeenschappen, toont het uiterst conservatieve karakter van de lokale gemeenschappen in verzoekers regio van herkomst. Het feit dat verzoeker uit een regio komt waar niet enkel de Taliban de macht heeft, maar ook een invloedrijke Salafistische gemeenschap woont (waar anti-westerse overtuigingen sterk aanwezig zijn), verhoogt het risico voor verzoeker bij terugkeer uit het Westen significant.”.

Verder betoogt verzoeker dat hij zich zeer snel heeft aangepast aan de westerse cultuur:

“Verzoeker, die Afghanistan verliet vooraleer het in handen kwam van de Taliban, kan vanuit België moeilijk inschatten hoe de lokale afdeling van de Taliban in zijn oorspronkelijke regio van herkomst de Taliban-normen concreet toepast. Gezien de lokale verschillen, is dit echter wel relevant voor de beoordeling van het risico bij terugkeer. Verwerende partij levert hierover geen enkele informatie, en negeert deze parameter.

Verzoeker weet in het bijzonder niet wat van hem verwacht wordt bij terugkeer naar Afghanistan. Hij is hoegenaamd niet in staat om te beseffen hoe hij zelf ‘anders’ is dan vroeger, of zelfs ‘anders’ dan de ‘andere’ bevolking in Afghanistan. Dit terwijl de straffen op de normafwijking bijzonder ernstig zijn. De (al dan niet onbewuste) aanpassing aan de westerse cultuur zal het voor verzoeker bijzonder moeilijk maken om te aarden in Afghanistan, en daardoor zal de Afghaanse gemeenschap en Taliban zich afvragen of hij niet ‘besmet’ is geraakt door het verblijf in het westen.

Verzoeker is zwak begaafd. Dat wordt objectief gestaafd. De bevindingen zijn onder andere: “A. heeft moeite om gepaste kledij uit te zoeken voor de dag.”

Verzoeker heeft met andere woorden het profiel van iemand die intellectueel en sociaal niet in staat is zich te gedragen conform de verwachtingen van de Taliban, wat hem zeer duur kan komen te staan.

Hij “gedraagt zich zeer jong. Hij is moeilijk aanspreekbaar (vb: negeert begeleiders in asielcentrum vaak).” Dit is in Afghanistan sociaal onaanvaardbaar gedrag dat direct vragen zal opwerpen over of verzoeker ‘veranderd’ is door zijn verblijf in Europa.

Verzoeker slaagt er blijkens de attesten ook niet in om in de rij te gaan bij het beldsignaal. Hij kan zich niet houden aan hiërarchie en sociale verwachtingen: “op de stoel blijven zitten, niet door de klas roepen...”.

Verzoeker loopt een bijzonder groot risico dat hij onder de aandacht van de Taliban of ISKP komt, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Als verzoeker terug zou keren dan zal hij effectief ondervraagd worden door de Taliban naar de redenen van zijn vertrek, naar waar hij verbleven heeft, naar zijn gedrag, naar zijn geloof, en zal zijn gsm gecontroleerd worden door de Taliban. Verzoeker loopt een reëel risico op vervolging en op een vernederende en onmenselijke behandeling bij terugkeer naar Afghanistan.

In hoofde van verzoeker kunnen een aantal individuele omstandigheden worden waargenomen, die, wanneer cumulatief beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade wegens een toegeschreven verwestering aan te nemen.

Verzoeker geeft aan dat zijn dorp nog steeds in handen is van ISKP. Er wordt niet betwist dat hij afkomstig is uit Sadatmand. Op zijn minst moet verwerende partij aangeven of ze betwist dat verzoekers dorp in handen is

van ISKP, of zij daar aanwezig zijn, en wat de implicaties zijn voor de veiligheidssituatie en verzoekers persoonlijke veiligheid als terugkeerder uit Europa.

Gelet op het feit dat verzoekers leeftijd, zwakbegaafdheid, en afkomst uit het dorp Sadatmand, district Kot, provincie Nangarhar niet in twijfel worden getrokken, kan aangenomen worden dat hij gelet op zijn leeftijd en aanwezigheid van ISKP in zijn regio in aanmerking kwam voor rekrutering (RvV nr 280 854 van 25 november 2022 punt 5.3.).

Gelet op de aanwezigheid van ISKP in verzoekers district, verzoekers inherente kwetsbaarheid als niet-begeleide minderjarige, verzoekers verhoogde kwetsbaarheid als zwak begaafd persoon, en het feit dat verzoeker niet in staat zal zijn de opzettelijk vaag gehouden bepalingen betreffende de sharia regelgeving te begrijpen en te respecteren, en het feit dat uit de EUAA Country Guidance blijkt dat personen met een geestelijke handicap zoals verzoeker vaak gediscrimineerd worden, en extra kwetsbaar zijn, maakt verzoeker aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst in de negatieve aandacht van de Taliban en van ISKP in Kot zal lopen, en daarenboven als verwesterd zou kunnen beschouwd worden gelet op zijn jarenlange verblijf in België als 16-jarige en zijn psychisch kwetsbare profiel (RvV nr 280 854 van 25 november 2022, punt 5.4.3).

Gelet op het feit dat verzoeker een niet-begeleide minderjarige is, en zijn hoger belang als kind ook gewaarborgd dient te worden in de asielprocedure zelf op grond van artikel 24 van het Handvest van Grondrechten en artikel 57/1, §4 van de Vreemdelingenwet.

[theoretische uiteenzetting inzake het hoger belang van het kind, met verwijzingen naar relevante bepalingen, rechtspraak en rapporten]"

Vervolgens bespreekt verzoeker aan de hand van algemene landeninformatie de twee gewapende conflicten op Afghaans territorium, met name het conflict tussen de taliban en NRF en het conflict tussen ISKP en de taliban.

Verder poneert verzoeker enkele "essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling".

In een tiende punt houdt verzoeker, verwijzend naar relevante rechtspraak en landeninformatie, een omstandig betoog inzake de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Hij benadrukt dat het opzettelijk handelen van het talibanregime een enorme impact hebben op de huidige precaire socio-economische en humanitaire crisis omstandigheden. Volgens verzoeker behaalt de huidige situatie in Afghanistan eveneens de drempel van artikel 3 van het EVRM, doordat de overgrote meerderheid van de Afghaanse bevolking, waaronder verzoeker en zijn gezin, in een situatie van extreme armoede is beland, waarbij zij niet meer in staat zijn om in hun elementaire levensbehoeften te voorzien zoals voedsel en hygiëne.

In dit verband wijst verzoeker op zijn persoonlijke situatie:

"Doordat verzoeker op jonge leeftijd is gevlucht uit Afghanistan en er slechts een zeer beperkte periode heeft gewoond, heeft hij geen noemenswaardige scholing genoten, een in het beste geval uiterst verwaterd netwerk bij terugkeer waar hij niet op kan steunen, en geen financiële reserves, integendeel. Verzoeker zal moeten terugkeren naar land waar hij niet zomaar toegang zal krijgen tot onderdak, voedsel, eten, ... Verzoeker zal blootgesteld worden aan een behandeling cfr. artikel 3 EVRM.

Verzoeker meent dan ook dat hij ook om deze reden in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus."

2.2. Bij aanvullende nota van 4 juli 2024 actualiseert verzoeker zijn analyse van de situatie in Afghanistan en zijn uiteenzetting inzake zijn risico bij terugkeer. Hij brengt volgende stukken bij:

"1. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

2. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken, standpunt Buitenlandse Zaken over hervatting afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade, attest van de Afghaanse Ambassade en briefwisseling met de DVZ;

3. Asylos, Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities Asylos, November 2023;

4. Aanstelling voorlopige bewindvoerder en medisch attest daartoe".

2.3. Bij aanvullende nota van 8 juli 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;

- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;

- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;

- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;

- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;

- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;

- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. In het verzoekschrift en de aanvullende nota van 4 juli 2024 wordt benadrukt dat verzoeker Afghanistan als vijftienjarige heeft verlaten. Verzoeker verwijst naar zijn verblijf in België en persoonlijke situatie en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer na een verblijf in Europa. Hij brengt tevens stukken bij aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of

niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: “*In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd*.” (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): “*However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.*” (eigen vertaling: “*Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.*”).

4.3. Verzoeker is geboren op [...]maart 2005 en verliet Afghanistan rond maart 2020. Verzoeker diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 10 maart 2021. Het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS ging door op 27 september 2022. De bestreden beslissing dateert van 8 november 2022. Blijkens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot [...]maart 2023, datum waarop hij de meerderjarigheid verwierf.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een aanzienlijk gedeelte van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan op veertien- à vijftienjarige leeftijd in maart 2020 heeft verlaten en dat verzoeker enkele weken voor zijn zestiende verjaardag aankwam in België. Bijgevolg is verzoeker inmiddels meer dan 4 jaar afwezig uit Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op veertien- à vijftienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waardes van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in

rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden.

Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker basaal Nederlands spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming documenten van verschillende personen en instanties neergelegd die de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België schetsen.

Zo komt naar voor dat verzoeker anderhalf schooljaar in de OKAN klas heeft doorgebracht, maar dat het CLB hem heeft doorverwezen naar het buitengewoon onderwijs nadat uit tests bleek dat verzoeker zwakbegaafd was. Gezien verzoekers zwakbegaafdheid werd in overleg met het agentschap Opgroeien en de betrokken hulpverleners besloten om een verzoek in te dienen met het oog op de aanstelling van een bewindvoerder met betrekking tot de goederen van verzoeker. Uit het medisch attest bij dit verzoek blijkt onder meer dat verzoekers psychische gezondheid fragiel is, dat hij geen grote sommen geld kan beheren en dat hij begeleiding nodig heeft om zijn weg te vinden en zich te verplaatsen.

Verzoeker functioneert goed in het buitengewoon onderwijs en werkt naast school als jobstudent in een carwash. Verder blijkt dat verzoeker een Belgische vriendin van Marokkaanse origine heeft die geen hoofddoek draagt. Verzoeker stelt tevens vaak af te spreken met vrienden, uit te gaan en teamsporten te beoefenen.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich, met inachtneming van zijn minderbegaafdheid, heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school en het werk en contacten met leeftijdsgenoten, begeleiders, zijn vriendin en zijn voormalige voogd. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn jonge leeftijd, zwakbegaafdheid en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, p. 71-79). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als 'gender apartheid'.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terecht komen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd. Het feit dat verzoeker zich in geval van terugkeer mogelijks aanpast aan de normen en waarden van zijn land van herkomst, betekent niet noodzakelijkerwijs dat hij zich actief zal inzetten om daden van discriminatie of vervolging jegens vrouwen en meisjes te plegen. Het houdt daarentegen wel in dat hij participeert aan de normen van een misogyne samenleving die vrouwen en meisjes structureel discrimineert en onderdrukt en, bijgevolg, (onbewust) deelneemt aan daden van discriminatie en/of vervolging tegen vrouwen en meisjes.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd, zwakbegaafdheid en hiermee gepaard gaande (gebrek aan) maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Verzoekers zwakbegaafd profiel maakt niet onredelijk aan te nemen dat hij intellectueel en sociaal niet in staat is zich te gedragen conform de verwachtingen van derden en bijgevolg ook niet van de taliban. Wegens verzoekers jonge leeftijd, mentale toestand en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in maart 2020, voor

de machtsovername van de taliban in augustus 2021, en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit Sadatmand, district Kot, provincie Nangarhar.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, zwakbegaafdheid, maturiteit en specifiek kwetsbaar profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Het Hof van Justitie heeft in arrest C-151/22 (*S & A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*) van 21 september 2023 ingevolge een prejudiciële verwijzing het navolgende besloten inzake de inhoud van het begrip “politieke overtuiging”:

“1) Artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming

moet aldus moet worden uitgelegd

dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling staat van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging” kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

2) Artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95

moet aldus moet worden uitgelegd

dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn.”

De Raad neemt in deze verzoekers jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan jaren voor de machtsovername door de taliban, zijn lange afwezigheid uit Afghanistan, zijn aangetoonde zwakbegaafdheid, zijn individuele omstandigheden en zijn verblijf in België, alsook zijn recent verworven meerderjarigheid, cumulatief in aanmerking.

Met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS